

[Hans Hansen.]

Liv ikke lader sig dæmme op ved Skranker, det gaar sine egne Veje, og det har bevirket, at man stadig har maattet foretage nye Foranstaltninger. Den engelske Professor i Bankpolitik Mr. Gregory, som for nylig var her i Byen, havde Ret i den Betragtning, at Handelsbalancen ingen Betydning har for vor Valutapolitik; han udtalte stærkt, at det var at vende Tingene paa Hovedet. Det falder ogsaa sammen med, hvad Statskonsulent A. P. Jacobsen for nylig udtalte om den frie Omsætning, og ogsaa med, hvad den højtærede Finansminister gav Udtryk for her i Dag, da han udtalte, at der intet foruroligende er i vor Handelsbalance. Det er altsaa ikke Handelsbalancen, som er Skyld i Kronens Nedgang. Den gamle Sandhed, som Anders Sandø Ørsted fremsatte, er rigtig, at naar Guldindløseligheden er suspenderet, stiger og falder Kronen efter Forholdet mellem den cirkulerende Varemængde og den cirkulerende Seddelmængde, det vil sige, at det er banktekniske Midler, der skal anvendes.

Jeg er ikke blind for, at der er Grund for det ærede Medlem til at være glad over de Foranstaltninger, her foreslaas, og over det Vendepunkt, at man gaar ind i en Forhandling om en aktiv Handelspolitik. Ved alle de Forhandlinger og alle de Vedtagelser, der har fundet Sted med Hensyn til dette Spørgsmaal, kan det siges, at netop det konservative Folkeparti har vundet en mægtig Sejr. Men hvad skal man sige til Frihandelspartierne i denne Sal? Det er en Misforstaaelse, at der bliver mere Valuta her i Landet, fordi man indfører Importforbud og lægger Hindringer i Vejen for vor Import, thi som Helhed sender man ikke danske Kroner i stort Tal ud af Landet. Det, det her i Landet drejer sig om, er netop at blive af med den udenlandske Valuta saa hurtigt som muligt; i al Almindelighed er der ingen i Udlandet, som vil have vore Penge, det er Varebytningen, den naturlige Lov: Vare mod Vare, der gælder i Handelsomsætningen.

Spørgsmaalet om Luksus og de Foranstaltninger, der træffes mod Luksus, skal jeg ikke her komme ind paa. Men det er interessant at se den Definition af Luksus, som Bladet „Politiken“ for et Par Dage siden gav; det er, hvad andre kan faa, og vi selv ikke kan faa — men det er Demagogi, og det har ikke noget med Valutaspørgsmaalet at gøre; det er Spørgsmaalet om en Form for Statsregulering, om Indgreb i Handelen. Og her siger jeg ikke noget til det konservative Folkeparti, der er ikke

det mindste at bebrejde dette Parti i saa Henseende, og det er lige redeligt, om man er Tilhænger af Told og Indgreb i Handelen, eller om man er Frihandelsmand; men man kan formentlig ikke være Frihandelsmand og tale for aktiv Handelspolitik. Det er derfor en stor Sejr, der i Dag er vundet af det konservative Folkeparti, og der er Grund for det ærede Medlem Hr. Drachmann til at udtale Glæde derover.

Hvis man ser tilbage paa, hvordan det store — i hvert Fald i sin Tid store — Parti Venstre gik ind for Frihandelspolitik, og hvordan det radikale Venstre har forfægtet Frihandel, og saa ser paa, hvad der er sket i denne Tid — man kalder det Valutapolitik, men hvis Princippet er rigtigt, skal det staa sin Prøve i det afgørende Øjeblik —, saa foreligger der altsaa fra disse Partiers Side en Erkendelse af, at de ikke selv tror paa Frihandelsprincippet. Man kommer til at tænke paa et Refræn, der er gængs i Øjeblikket; nu har det radikale Venstre og Venstrepartiet givet Udtryk for deres Frihandelstendens og elsket Frihandelsprincippet saa længe, og kan man ikke faa det, maa man tage noget andet, „faar man ikke den, man elsker, maa man elske den, man faar.“

Vi fra vor Side kan ikke give dette Lovforslag vor Tilslutning, det er en Statsforanstaltning, som efter vor Mening ikke har noget med Valutapolitik at gøre, men som griber ind i Handelsomsætningen. Jeg tror, det er den værste Form for Stats-socialisme at lade Staten gribe ind i Handelslivet og Handelsomsætningen; vi kan ikke erkende, at der er Grund til at gaa ind paa en aktiv Handelspolitik og vil ved Afstemningen stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Carlsen-Skiødt: Det foreliggende Forslag er ikke kommet uventet. De, der har fulgt med Begivenhederne ikke blot herhjemme i Danmark, men ogsaa i andre Lande i den senere Tid, har været ganske klar over, at saadant noget som dette vilde komme, og fra konservativ Side blev der jo ogsaa peget paa det, da den forrige Valutalov blev vedtaget her i Tinget. For saa vidt kan jeg kun være tilfreds med dette Forslag, selv om det ikke gaar saa vidt, som jeg tror, det senere vil blive nødvendigt at gaa. Men naar jeg har taget Ordet i denne Forbindelse, er det, fordi jeg gerne vil pege paa en Gruppe Varer, som det forekommer mig i høj Grad maa siges at være Luksus, og som andrager mange Millioner Kroner aarligt i Import-